

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2968

гр. София, 19.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 170 СЪСТАВ, в закрито заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: РОЗАЛИНА Г. БОТЕВА

като разгледа докладваното от РОЗАЛИНА Г. БОТЕВА Гражданско дело № 20231110115934 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Настоящото дело е образувано по искова молба на Ф. В. В. против УМБАЛСМ “Н.И. Пирогов”.

Подадената искова молба отговаря на формалните изисквания на чл. 127 и чл. 128 ГПК, налице е активна и пасивна процесуална легитимация, както и валидна размяна на книжа, което обуславя насрочване на делото в открито съдебно заседание.

Чрез представените от страните доказателства ще се изяснят релевантни към предмета на спора обстоятелства, поради което направените от страните доказателствени искания следва да бъдат уважени.

Следва да бъде насрочено открито съдебно заседание, за което да се призват страните. На страните следва да бъде съобщен, изготвения от председателя на състава доклад по делото; следва да се напътят страните към медиация или друг способ за доброволно уреждане на спора.

Въз основа на горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в публично съдебно заседание за 22.03.2024г. от 11,15ч., за която дата да се призват страните.

ДОПУСКА писмените доказателства, представени с исковата молба и отговора на исковата молба.

На основание чл. 146 ГПК, съобщава на страните проекта за доклад на делото:

Ищцата извежда субективните си права при твърдения, че между страните съществува трудово правоотношение, възникнало въз основа на трудов договор № 5- 114/ 07.02.2013г., по силата на което заемала длъжността “експерт”. Същата сочи, че страните постигнали съгласие, че основното трудово възнаграждение е в размер на 1300 лева, а основното- 312 лева. В договора било уговорено, че работникът има право на платен годишен отпуск в размер 30 дни и на допълнителен платен годишен отпуск- пропорционално на отработеното време.

Ищцата сочи, че със заповед № РД- 36- 9/ 10.06.2019г. □ било наложено дисциплинарно наказание “уволнение”, което било отменено с решение, постановено по гр. дело № 47781/ 2019г. по описа на Софийски районен съд, влязло в сила на 15.11.2022г.

През периодите от 11.01.2021г. до 08.07.2021г. и от 21.03.2022г. до датата на предявяване на иска ищцата се е намирала в трудово правоотношение с друг работодател, като същата е ползвала платен годишен отпуск, съответно, за периода от 11.01.2021г. до 08.07.2021г.- 22 дни и за периода от 22.03.2022г. до предявяване на иска- 26 дни.

В исковата молба са развити съображения, че съгласно практиката на СЕС, в хипотезата, когато дисциплинарното наказание е “Уволнение” е било отменено, работникът има право на обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за времето от датата на уволнението до отмяната му. Според ищцата, съгласно трудовия договор, сключен между страните, за 2019г. ищцата има право на платен годишен отпуск (основен и допълнителен) в размер на 36 дни, като ответникът платил обезщетение за неизползване платен годишен отпуск в размер на 14 дни, а за останалите 22 дни неизползван платен годишен отпуск работодателят не платил обезщетение. За 2020г. ищцата има право на платен годишен отпуск (основен и допълнителен) в размер на 36 дни, които същата не била използвала. За 2021г. ищцата има право на платен годишен отпуск (основен и допълнителен) в размер на 36 дни, от които използвала 22 дни. За 2022г. ищцата има право на платен годишен отпуск (основен и допълнителен) в размер на 36 дни, от които използвала 26 дни.

В обобщение, ищцата счита, че за периода от 16.07.2019г. до 06.12.2022г. не е използвала платен годишен отпуск в размер на 82 дни, за който ответникът- работодател не заплатил обезщетение.

При изложените фактически съображения, ищцата моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да плати сумата 7180 лева, представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск.

В срока и реда по чл. 131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответната страна, в който се изразява становище за неоснователност на иска. Ответникът навежда съображения, че правото на ищцата да ползва платен годишен отпуск за 2019г. и 2020г. е погасено, съгласно разпоредбата на чл. 176а КТ. В отговора на исковата молба се релевира довод за изтекла погасителна давност.

В обобщение, ответникът счита предявеният иск за неоснователен и моли да бъде постановено решение, с което същият да бъде отхвърлен.

Предявеният иск намира своята правна квалификация в разпоредбата на чл. 224 КТ.

Съгласно разпоредбата на чл. 154 ГПК, всяка една от страните следва да докаже твърдените от нея факти. Всяка страна носи тежестта на доказване на изгодните за нея факти в процеса.

Ищецът следва да докаже при условията на пълно и главно доказване съществуването на трудово правоотношение, възникнало въз основа на трудов договор, прекратяването на същия, размера на последното получено брутно трудово възнаграждение за месеца, през който ответникът има отработени поне 10 работни дни, както и размера на неизползвания платен годишен отпуск за процесния период.

НАПЪТВА страните към медиация като способ за доброволно уреждане на спора.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____